

Návrh tém k pôstnym stredtýždňovým večierňam

Pôst 2015

MOJŽIŠ II

1. pôstny týždeň (23.2.-1.3.)

Boh sa nikdy nevzdáva - 2M 13, 17-22

- ❖ Keď hovoríme o odchode Izraelcov z Egypta, máme často dojem, že sa tým víťazne zavŕšil boj medzi Hospodinom a faraónom a odchod je teda záver príbehu. V skutočnosti je to však iba začiatok - začiatok intenzívneho vzťahu. Ved' Hospodin sa nerozpomenul na svoj ľud preto, aby ho vyviedol z Egypta a potom ho nechal "napospas osudu". Boh sa ujal svojho ľudu, aby mu po celé roky žehnal a ukazoval svoju prítomnosť.
- ❖ Už Jozef 400 rokov predtým veril, že Boh sa ujme svojho ľudu. Bol o tom natoľko presvedčený, že zaprisahal svojich, aby jeho kosti pri odchode vzali so sebou.
- ❖ Boh sa naozaj svojho ľudu ujal, zvíťazil nad faraónom, no svojich neopustil. Viedol ľud v podobe oblakového a ohnivého stĺpa a nikdy sa od neho nevzdialil.
- ❖ Máme aj my v srdci takú skalopevnú vieru, že sa nás Boh ujme? Počítame s tým natoľko, že tomu prispôsobíme svoje uvažovanie, konanie a celý svoj život? Sme si aj my vedomí toho, že Boh sa od nás nikdy nevzdáva? Alebo si azda dovoľíme povedať, že k nám Boh pristupuje inak?

2. pôstny týždeň (2.3.-8.3.)

Boh rieši aj neriešiteľné situácie - 2M 14

- ❖ Mnohí kresťania síce ústami vyznávajú, že Boh je stále pri nich, že sa od nich nikdy nevzdáva, no v srdci Mu len málo dôverujú. Žiadajú od Boha požehnanie, mnoho duchovných darov alebo nebeské hodnoty, no myslia si, že ak sa dostanú do finančnej krízy, ak sa pokazí auto alebo prídu o zamestnanie, je to natoľko svetská a neduchovná záležitosť, že ju duchovný Boh len ťažko vyrieši. Akoby Pán Boh nemohol zasiahnuť do vecí, ktoré sa zdajú neriešiteľné.
- ❖ Aj Izraelci riešili neriešiteľný problém. Stáli na brehu mora, zozadu sa na nich valilo egyptské vojsko, proti ktorému nemali šancu. Vojna, vraždenie, nesloboda, obrana či útek – všetko samé neduchovné až príliš pozemské veci. Vari k nim má Boh čo povedať?
- ❖ A predsa je to práve Boh, ktorý ako jediný má riešenie. Rozdelí more, prevedie Izrael, zahubí Egyptanov.
- ❖ Boh má čo povedať aj do našich pozemských vecí. Má riešenie aj keď sa pokazí auto, alebo stratíme zamestnanie. Treba Ho len o pomoc žiadať a plne Mu dôverovať. Pán Boh aj dnes často prichádza s riešeniami aj tých zdanlivo neriešiteľných vecí. Prechod cez Červené more sa často deje aj dnes u tých, ktorí dôverujú Bohu a suchou nohou prejdú cez more starostí alebo oheň hádok či nepokojov. Zázračné Božie konanie nie je iba bájnou minulosťou.
- ❖ Pre Izraelcov mala táto lekcija ešte jeden význam – mala im ukázať, že na dlhej ceste, ktorú majú pred sebou, s nimi kráča mocný Boh. Ten čo ich vedie, nie je slabým bohom ale Bohom, ktorý vyrieši aj zdanlivo neriešiteľný problém. V Písme čítame, že Boh sám nastolil túto situáciu, zatvrdil srdce faraóna a voviedol Izraelcov do ťažkej situácie, aby im vzápätí pomohol a ukázal im tak, že sa na Neho môžu spoľahnúť. Tak isto to neraz našimi ťažkosťami ukazuje aj nám.

3. pôstny týždeň (9.3.-15.3.)

Boh rieši aj naše každodenné starosti - 2M 15,22 – 16,31

- ❖ Sú aj takí kresťania, ktorí veľkého Boha žiadajú len o veľké veci. Myslia si, že Božiu moc treba "použiť" len vtedy, keď stoja pred neriešiteľným problémom. Bežné ľudské starosti sú podľa nich

nedôstojné Božieho majestátu a nehodno Pána Boha otravovať niečím tak primitívnym ako je starosť o jedlo, šaty či peniaze.

- ❖ Izrael na púšti spoznal, že mať nedostatok jedla nie je až taký malicherný problém. Bez jedla a vody človek umiera. Boh to dobre vie, preto svojmu ľudu aj na púšti dal dostatok vody, nebeského chleba i prepelíc. A národ mohol jasne vidieť, že každodenné jedlo má od Boha.
- ❖ My to v dnešnej dobe blahobytu až prebytku vidíme inak. Myslíme si, že je jedno, či si kúpime chlieb alebo kilo zemiakov, veď všetkého je dosť a Pána Boha tým netreba zaťažovať. Neuvedomujeme si, že len vďaka Nemu máme na výber, že omnoho skôr ako sme sa my zamysleli nad tým, či si kúpime chlieb alebo zemiaky, On riešil za nás, aby sme oboje mali na dosah a mohli si vybrať. Áno, až taká veľká je Božia láska a starostlivosť. Práve preto by sme nemali Jeho darmi plytvať a mali by sme si uvedomovať, že Boh sa zaujíma aj o naše najobyčajnejšie starosti a rieši ich s veľkým záujmom a láskou.

4. pôstny týždeň (16.3.-22.3.)

Boh dáva zákon - 2M 24, 12

- ❖ Keď príde do reči zákon, vynorí sa často v mysli ľudí otázka: načo to je? Nemohli by sme byť aj bez neho? Odpoveď je jednoduchá – nemohli. Kde totiž nieto zákona, nieto ani poriadku. Zavládne anarchia. A kto si myslí, že anarchia a bezprávie sú príjemné, myslí si to len dovtedy, kým sám stav anarchie využíva, a kým ho niekto nevyužije na ňom. Inak povedané, ak si my robíme čo chceme, je to v poriadku, ak si niekto iný s nami robí čo chce, už voláme po poriadku.
- ❖ Boh nedáva zákon preto, aby ľud trestal, ale aby ho vychovával. Zdanlivo tvrdý zákon je potrebný, pretože aj ľudské srdcia sú tvrdé. Je to zákon, ktorý ukazuje cestu medziľudským vzťahom, ktorý ukazuje cestu aj nášmu vzťahu k Pánu Bohu, a vďaka ktorému môžeme spolu žiť v jednom spoločenstve pokojne a bezpečne. Veď ani my by sme dnes nesedeli spokojne tu v chráme, keby nebolo Kristovho zákona lásky, nemali by sme pocit bezpečia, keby neexistovali svetské zákony, nemohli by sme sa spoliehať na to, že cestou z chrámu nakúpime alebo zajtra navaríme, ak by sme sa nemohli spoľahnúť na to, že obchod bude otvorený, že zásob bude dosť, že budeme mať doma elektrinu, vodu i plyn. Jedine poriadok zákona vnáša do spoločenstva ľudí pokoj, istotu a bezpečie.
- ❖ Ak teda doteraz Boh riešil telesné potreby svojho ľudu, teraz začína riešiť aj problém ich srdca. Chce sa postarať nie len o to, aby prežili – aby neumreli vo vojne s Egyptom či nepomreli od hladu – ale aby ich život mal aj nejakú úroveň a zmysel, aby bol životom v spoločenstve pokoja, vzájomného rešpektu, milosrdenstva a bezpečia. Preto dáva zákon, ktorý vnáša poriadok medzi ľud a Boha, medzi synov a otcov, medzi manželov, medzi bratov i medzi susedov.
- ❖ Boží zákon nie je trest, ale dar, za ktorý môžeme aj my dnes ďakovať.

5. pôstny týždeň (23.3.-30.3.)

Boh žiada dôveru - 4M 14, 1-25

- ❖ Boh už neraz ukázal, že má všetko v rukách, že sa postará o jedlo i bezpečnosť, že sa stará o telo i srdce svojho ľudu. Teraz, keď sa blíži veľké finále, musí ľud dôverovať svojmu Bohu. Tu sa má ukázať, či sa ľud na tej ceste niečo naučil, či spoznal svojho Boha.
- ❖ Skúška dopadne tragicky. Ľud po tom všetkom čo prežil, nedôveroval svojmu Bohu a zľakol sa mocných Kanánskych mužov.
- ❖ Môžeme Izraelcov odsudzovať alebo sa im čudovať, no sami dopadáme často úplne rovnako. Aj my vo chvíli, keď ide do tuhého neraz zlyhávame a na Boha sa tak málo spoliehame. A pritom aj pre nás toho tak veľa urobil. Nielen že nám dáva všetko, čo potrebujeme k životu, ale často rieši aj naše neriešiteľné situácie, ba dokonca poslal svojho Syna Ježiša Krista, aby za nás umrel a zaplatil tak za naše hriechy. Vyriešil tak aj tú najťažšiu otázku – otázku našej existencie – nášho bytia – nášho večného života. Dôverujme Mu vždy a všade a dôverujme mu aj vtedy, keď zastaneme na prahu zaslúbenej krajiny – vo chvíli našej smrti, keď na druhom brehu uzrieme jasné svetlo neba. Nezláknime sa ako Izraelci, ale volajme na Ježiša Krista, aby nás voviedol do zaslúbenej zeme večnosti.